

EGYETERTÉS

MOLNÁR MÁRTON

EÖTVÖS KÁROLY

SZERKESZTŐSEG: BUDAPEST, IV. VÁRNEGY-UTCA 11. Telefon száma 706.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRNEGY-UTCA 11. Telefon száma 706.

Mai számunk főbb közleményei: Vezérlők: Lajo és lényeg. Itta: Mocsáry Lajos.

sen mindig az fog megállapítani, a kinek a hatalom kezében van. Eddig azt hittük, hogy jog, hát jog; legyen az országé, a királyé, testületké, mind egyformán szent.

krácia összes nagyobb és kisebb duodez zsarnokaimak. A miniszteri hivatalnokok, de különösen a satrapa főispánok, de még az utolsó falusi jegyző is nagy garral fogja alkalmazni legnagyobb főnökének elvét, hogy nem a formát kell tekinteni, hanem a lényeget.

hogy komolyan vonakodjék s a szurkot le ne nyelje, és a kiszemelt férfi bevált fénnyesen s egyelőre ki van kiáltva a jóbartáink minden rétegeiben mint em gresser Mann. Hát így van elterjedve általánosan az államcsíny előzményeinek története.

bővült, hogy mindenfajta diskuszióznak az első feltétele az, hogy gróf Tisza István és Perczel Dezso hagyják el azt a helyet, a melyet méltatlanul foglaltak el s még méltatlanabbul töltöttek be.

Forma és lényeg.

Késik a reparáció. Gróf Tisza még mindig miniszterelnök, még mindig fenforog a súlyos gyanu, hogy a királyi eskü szentségét tág lelkiismeret vagy jesusita fogások homályosítják el; még mindaddig nincs feloszlatva az államasínyes országgyűlés, hogy egy új Ház semmiesem jelenthesse ki a Dániel-fele határozatot, mert más mód a kibontakozásra nincs; közjogunkban a gróf Tisza honmentő cselekménye után teljes az anarkia, a jogrend, vagyis a jog uralma fel van forgatva.

Egy is elég, de gróf Tisza már két rendbeli cselekvényével teljes anarkiát hozott közjogunkba. Egyik volt az, hogy az 1899 : XXX. t-czikken, mely fontosságánál fogva a sarkalatos törvényekhez sorakozik, keresztül gázolt, a másik a házszabályok brutális felforgatása. Ha így szabad kontemplálni a közjogi törvényeket, ha így szabad elbánni velük, miután egyik olyan mint a másik, ki van rántva az alap valamennyi alól. Ha a hatalom azt mondja, hogy nincs Széll-formula, nincs házszabály, akkor a nemzet teljes joggal mondhatja, hogy nincs pragmatika szankció sem. Hát hiszen az új Tisza-formula szerint nem a formát kell tekinteni, hanem a lényeget; az csak forma, hogy a trónörökös a lányágra is kiterjesztett, hogy melyik császár ágyékából származott utódokra szorítkozik, az 1723-iki törvénynek a lényege azonban az, hogy bárki legyen az uralkodó, Magyarország függetlensége és alkotmányja fentartassék, no hát miután hiboznyult az inkompatibilitás a forma és a lényeg közt, a formát felmondjuk. Quod uni iustum alteri aequum. A közjogi vonatkozásokban eddig fennállott jogrend felforgatásával, az ilyen feltevések nyitott gróf Tisza szabad tért, ezt a szolgálatot tette cselekvényével a dinasztáknak.

Ennek a romlásnak be kell vágni az útját minél előbb. A jogrendet helyre kell állítani haladéknélkül. Ne sánta lábbal kövesse a bünt a büntetés. Minél tovább késik, annál inkább megerősödik, a gyanu, hogy gróf Tisza bécsi jóváhagyással, sőt bécsi megrendelésre követte el a mevényletet. Türelmetlenek látszóft ott az az állapot, hogy míg Ausztriában kényelmesen meg lehet csinálni mindent a 14. §-al, addig Magyarországon még mindig fenállanak azok a házszabályok, melyekkel meg lehetett akasztani a létszámemelést. Vegre az a hirdett férfi, a ki oly pompásan átalakította magyar landverre a honvédséget, hogy most már bátran lehet neki adni agyut is, talált és bekommandált egy jó fogómeget s jót állott érte, hogy az ein verfluchter Kerl. Tüszkölt tőle eleinte maga a kormánypart is, nem is kapott magának cimborát, minek közömböslatra a nemzet adta meg az árt. De hát nem azért gyakorolta be magát az összes mameiük erényekbe az a part,

hogy komolyan vonakodjék s a szurkot le ne nyelje, és a kiszemelt férfi bevált fénnyesen s egyelőre ki van kiáltva a jóbartáink minden rétegeiben mint em gresser Mann. Hát így van elterjedve általánosan az államcsíny előzményeinek története. Meglehet, hogy most már kissé kényes helyzetbe jutottak. Bajos eldobni azt, akit maguk a dologba belebiztattak. Nem lehetünk róla, tessék ráolvasni saját formuláját; salus reipublicae suprema lex. Még sajnosabb lehet persze tündezni látni annak a békés, munkás, »mellősságteljes« magatartásu magyar parlamentarizmusnak köképeit a megrendszabályozás után. Micsoda pompás, kellemes formája az abszolutizmus gyakorlásának az az 1867-iki rendezkedés, milyen megnyugtató érzés, hogy ha a kissé lassabban is, mint 1849-ben, de biztosan épül a birodalmi egység; milyen kellemes és kényelmes dolog, hogy erre most az erdélyi nézők, az alvidéki nézők, a vágyideki szerzésének és Miklós csár helyett a Lloyd-klub finom gentlemanjei élőkön egy tősgyökeres magyar emberrel vállalják a segédkezést.

Nos, az ellenzék majd meg fogja állítani. Az az országos ézzenéshez hasonló tiltakozás, a mely napról napra fűszáll, nyom nélkül nem maradhat. Ennek emberfia ellent nem állhat. Tisza István urnak példásan meg kell bűnhődnie vétkéért s meg is fog bűnhődni.

Az ország ítéle.

Sokatmondó tünetként lehet feljegyezni, hogy a kormánypartban kezdenek a »kibontakozásról« beszélni. Tiszteik már hajlandók a békére, már nem hirdetik a tüzzel-vassal való harcokat; keresik a kibontakozást.

Ennek a romlásnak be kell vágni az útját minél előbb. A jogrendet helyre kell állítani haladéknélkül. Ne sánta lábbal kövesse a bünt a büntetés. Minél tovább késik, annál inkább megerősödik, a gyanu, hogy gróf Tisza bécsi jóváhagyással, sőt bécsi megrendelésre követte el a mevényletet. Türelmetlenek látszóft ott az az állapot, hogy míg Ausztriában kényelmesen meg lehet csinálni mindent a 14. §-al, addig Magyarországon még mindig fenállanak azok a házszabályok, melyekkel meg lehetett akasztani a létszámemelést. Vegre az a hirdett férfi, a ki oly pompásan átalakította magyar landverre a honvédséget, hogy most már bátran lehet neki adni agyut is, talált és bekommandált egy jó fogómeget s jót állott érte, hogy az ein verfluchter Kerl. Tüszkölt tőle eleinte maga a kormánypart is, nem is kapott magának cimborát, minek közömböslatra a nemzet adta meg az árt. De hát nem azért gyakorolta be magát az összes mameiük erényekbe az a part,

hogy komolyan vonakodjék s a szurkot le ne nyelje, és a kiszemelt férfi bevált fénnyesen s egyelőre ki van kiáltva a jóbartáink minden rétegeiben mint em gresser Mann. Hát így van elterjedve általánosan az államcsíny előzményeinek története. Meglehet, hogy most már kissé kényes helyzetbe jutottak. Bajos eldobni azt, akit maguk a dologba belebiztattak. Nem lehetünk róla, tessék ráolvasni saját formuláját; salus reipublicae suprema lex. Még sajnosabb lehet persze tündezni látni annak a békés, munkás, »mellősságteljes« magatartásu magyar parlamentarizmusnak köképeit a megrendszabályozás után. Micsoda pompás, kellemes formája az abszolutizmus gyakorlásának az az 1867-iki rendezkedés, milyen megnyugtató érzés, hogy ha a kissé lassabban is, mint 1849-ben, de biztosan épül a birodalmi egység; milyen kellemes és kényelmes dolog, hogy erre most az erdélyi nézők, az alvidéki nézők, a vágyideki szerzésének és Miklós csár helyett a Lloyd-klub finom gentlemanjei élőkön egy tősgyökeres magyar emberrel vállalják a segédkezést.

Nos, az ellenzék majd meg fogja állítani. Az az országos ézzenéshez hasonló tiltakozás, a mely napról napra fűszáll, nyom nélkül nem maradhat. Ennek emberfia ellent nem állhat. Tisza István urnak példásan meg kell bűnhődnie vétkéért s meg is fog bűnhődni.

Nos, az ellenzék majd meg fogja állítani. Az az országos ézzenéshez hasonló tiltakozás, a mely napról napra fűszáll, nyom nélkül nem maradhat. Ennek emberfia ellent nem állhat. Tisza István urnak példásan meg kell bűnhődnie vétkéért s meg is fog bűnhődni.

Az Egyetértés tárcaja.

Utóirat. — Az Egyetértés eredeti tárcaja. — Itta: Cytla.

tenkben? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

hogy az ősi harmat még hamvasan csillog a fűvön, sem azzal, hogy az egyik karsu bokáját véletlenül fedetlenül hagyta ruhájának a széle; könnyed pózban ült a földön s bokrétkéba rendezte egy esomé pártány leveleit s néhány elkésett margarétát. Olyan szép volt így ez az asszony, olyan csöbös. S ahogy magára nézett, vad keserűség, szilaj gyűlölet lobbant fel bennem élense és — maga ellen Tamás... Pedig még akkor semmit sem tudtam, csak megértem mindent, a szerelmesek csibabáiban ösztönevel.

volna mindent a szivemből ami drága volt nekem. Utánam érkezett Péterfy. Éreztem, hogy egy szónak sem lennék ura; futva menekültem előre tovább. Az én »jó kedvem« áttragadt rá is, lepest akar velem tartani.

a boszu nekem nem édes... De... De érzem, hogy sohasem békültem volna ki azzal, hogy csak úgy legyen az enyem. Enyém legyen a szeme, míg talm tekint az aka — míg csókol s hogyha akad egy szép, kaczer asszony, mindezt elvethesse tőlem... Kétesen.

Az Egyetértés eredeti tárcaja.

Tegnap mecaplaltam a régen várt szabadságot. A neve, a feltett neve, nem az enyém is többé s ma, — írok Magának.

Magának? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

Magának? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

Magának? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

Magának? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

Az Egyetértés eredeti tárcaja.

Jobbra az egyik — balra a másik. Egy-e az a rendje? ... De ha akad egy, aki nem csak pózát a színen; hanem igaz érzéssel élte át a szerepét... annak... Félek, hogy nem ért meg; hiszen míg a feleségem voltam sem tudta, hogy ki vagyok s most — jól tudom, — nem gondol más, minthogy bizony széleslyből folytatom a szerepet az utolsó felvonáson túl is.

Magának? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

Magának? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

Magának? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

Magának? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

Az Egyetértés eredeti tárcaja.

De utóljára, legesegutóljára, meg kell hallgatnia engem, Tamás. Annak idején követelte a magyarazatot; most megadom kértelenül. Ezzel a kommentárral adosa vagyok — magamnak s most, hogy végre hivatalos pecséttel is lezárult a múlt, a szivemből elszállt a keserűség, megszűnt az alkalmat lezáró dacz, a büszkeségem nem tiltja vissza többé, hogy eláruljam — magamát. Bűzesség, keserűség és dacz. Maga úgy hiszi Tamás, hogy ehhez a három szóhoz magának van joga a mi ese-

Magának? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

Magának? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

Magának? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

Magának? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

Az Egyetértés eredeti tárcaja.

De Coryc márk, a hit XV. Lajos 6 fel-sége sürpösen elküldött, hogy tenoristát keresen és találjon, — csak ma este érkezett meg a Magyar Királyi Operaházba, miután hosszú utnak pora lepte el ezüst-csattos, piros sarku felezipőjét. Valóban, kissé elkésett premér 1836. október 13-án került először színmű Adám: A lonjumeau postakocsis című dalműve Párisban a királyi zeneakadémiában — a mint akkor az operaházról neveztek és pedig Heine Henrik jelenlétében. Szembőzt a műintézetrel, a rue Lepelletier másik oldalán volt Rossini egykori szatócsának látni vendéglője, a hol Heine valószínűleg megvacsorázott, miután a postakocsis-tenorista végérvényesen múlt vette Madeleine-t. Dícső ösm, te vacsorázottál, — méltatlan utódot én, imbol hasonló alkalomból előbb a komédiások dicséretét kell, hogy

Magának? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

Magának? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

Magának? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

Magának? Pedig, ezek a határmegyék annak az utvesztőnek is, amelybe bevezérel, de ki nem vezet az inkább érzésekből, mint gondolatokból álló asszonyi logika. Emlekszik még mindenre Tamás? Devalom, hogy valahányszor verőnyes napra ebredek, perczió-perceze átéltem mindazt, ami azon a végzetes napon történt. Nem ezizmas, hogy erre én emlékeztem. Bár, emelt fevel mondhatom: akarom, hogy emlékezzék.

Az ellenzék első és fő követelése, hogy a sérelmes határozatot megsemmisítsék. Gróf Tisza István utódjával azután pártközi konferencia után menne bele a házszabály revíziójáról való tanácskozásba...

Czézár fogadtatása.

Perezel Desző mint valami diadalt aratott Czézár, bejárja szűkebb hazáját. Ma Hidas-Bonyhádra érkezett, ahol a fogadtatása igazán szánalmas látnivalót nyújtott. A rokonságon, sógoroságon és hivatalos személyeken kívül csak néhány kétes existenciára jelent meg.

A főrendek is megmozdulnak.

A főrendház tagjai körében — mint jelenlik — mozgalom indult meg gróf Tisza István miniszterelnök erőszakos kormányzata ellen. A mozgalom élén hír szerinti gróf Zichy Nándor, gróf Vigváry Perencz, báró Prónay Desző és Rakosi Jenő állanak.

A Tisza-legények.

Megírtuk, hogy az új házszabályok fogantatására parlamenti rendőrséget szenteltek. Ez az új testület hatvan tagból áll. Ma sorakoztatják őket először Csávossy Béla házsnagy és Farkas János terebintés előtt a képviselőházban.

van tagot számláló ellenzék nem lehet legényei negyven „fogdognék”. És ha ezek a legények csakugyan aközbe lépnek, a kormány és tagjai nagy meglepetésben részesülhetnek. Nagy és kelemen meglepetésben...

A szabadelvű párt.

A vezérek hirdetik, hogy rendületlenül bíznai kell a jövőben. Tisza győzni fog, mert győznie kell... Csodálatos, hogy ennek a lelkesítő szónak nincsen fogantatja. A kik mandátumukba kaspaszkodva megmaradni kénytelenek Tisza mellett, fátva néznek a jövő eseményei felé.

Ami érthetetlen.

Megírtuk, hogy gróf Keglevich Gyula kitért a szabadelvű pártból. A grófur ezt a következő levélben ezáfolja meg: A ma, november 28-án megjelent híres lapjában valószínű terebélyt nemveti a szabadelvű pártból kizárásról...

A bizalom literánsok.

Hogy készül a kormány számára a bizalom? Erőszak, erőszak és hamis igazság. Minden áldott nap hoz erre bizonyítékot. Inne, ma azt írják Szatmárról: Dr. Kereszteszgy Lajos, a helybeli szabadelvű párt elnöke nagy titokban egy igen összehívott mintegy negyven kormánypárti férfint szombat este, akik közül meg is jelenek huszonötlen.

Összeírta ezeket mint a párt végrehajtó bizottságát, holott ilyen létezésében nem is létezik s maguk a jelenlevők közül többen bizonyították, hogyan lettek ők végrehajtó bizottságtagjai...

A király hajszála.

A kormánypárti képviselők, a kikben van még némi szellem, sorban egyeznek meg a királyi választások előtt. Természetesen sikertelenség. Jellemző, hogy Tisza Istvánhoz fordulnak, hogy menhelyet találjanak nekik.

Tisza Gyórt.

Győr lesz tehát a legközelebbi miniszterelnöki nyilatkozás színhelye. Tisza nagy garral állítja be ezt a legújabb komédiát, de csak alázatos híveinek legszűkebb csoportját viszi el magával, hogy baj ne érje fővárosunk közepét.

Az ország mellettünk.

Zug, zajlik az egész ország. Az erőszak ellen való tiltakozás hangja mind erősebbé válik. Már alig van helység, a melyik ne protestált volna a merénylet ellen. A tiltakozás és üdvözlő irások százával érkeznek a szövetséges ellenzékhez. Mindegyiknek ez a refrénje: előre!

Négyülések.

Kézdvásházy helyen vasárnap tartották meg a négyülést, amelyen a következő határozati javaslatot fogadták: 1. Háromszék vármegye szervezett függetlenség és 48-as pártja által összehívott Háromszék vármegyei polgármesteri 1905. november 27-én Kézdvásházyi fötérn tartott négyülése tiltakozik a képviselőház házszabályának Tisza István és czinkostársai által galád merénylettel történt megváltoztatása ellen...

várak polgármester, segítsenek megmenteni az országot a rátságtól, a zsarnokságtól. Aki nem bocsátja a magyar nemzet kincsét, az alkotmányt, az országunk Tisza István traktát.

A szarospataki vasárnapi négyülés.

A 6-12-ik választókörlet szövetséges ellenzék polgármesteri a Szarospatakon, november hó 27-én tartott nagy négyülés alkalmával hazafias megbotránkozását nyilvánítja az a nemzet utabbi történetében pártatlan merénylőt, mely a képviselőház november hó 18-án tartott ülésén az alkotmány legfontosabb biztosítékait képezték parlament szőlőszabadság ellen gróf Tisza István kormányának, Percel Desző háznelnöknek egy hazafiatlan, szolgálati többség által alkotmányt.

Az ország mellettünk.

Zug, zajlik az egész ország. Az erőszak ellen való tiltakozás hangja mind erősebbé válik. Már alig van helység, a melyik ne protestált volna a merénylet ellen. A tiltakozás és üdvözlő irások százával érkeznek a szövetséges ellenzékhez. Mindegyiknek ez a refrénje: előre!

Négyülések.

Kézdvásházy helyen vasárnap tartották meg a négyülést, amelyen a következő határozati javaslatot fogadták: 1. Háromszék vármegye szervezett függetlenség és 48-as pártja által összehívott Háromszék vármegyei polgármesteri 1905. november 27-én Kézdvásházyi fötérn tartott négyülése tiltakozik a képviselőház házszabályának Tisza István és czinkostársai által galád merénylettel történt megváltoztatása ellen...

Az ország mellettünk.

Zug, zajlik az egész ország. Az erőszak ellen való tiltakozás hangja mind erősebbé válik. Már alig van helység, a melyik ne protestált volna a merénylet ellen. A tiltakozás és üdvözlő irások százával érkeznek a szövetséges ellenzékhez. Mindegyiknek ez a refrénje: előre!

jogi méltóságának viselője a legnagyobb nyilvánosság előtt a legmagasabb törvényhozó testületnek elnöke (pártok és pártok megválasztása) éppen nekik volna leghalmozottabb kötelességük. E vakmerő eljárásért a Kézdvásházyi Percel Desző háznelnök iránt, ki a házszabályok szigorú megváltoztatására tett igérete és fogadalma ellenében megvárta a törvényhozó testületet, gróf Tisza István kormányának iránt felhatalmazást nyújtotta, az a nemzet utabbi történetében pártatlan merénylőt, mely a képviselőház november hó 18-án tartott ülésén az alkotmány legfontosabb biztosítékait képezték parlament szőlőszabadság ellen gróf Tisza István kormányának, Percel Desző háznelnöknek egy hazafiatlan, szolgálati többség által alkotmányt.

Az ország mellettünk.

Zug, zajlik az egész ország. Az erőszak ellen való tiltakozás hangja mind erősebbé válik. Már alig van helység, a melyik ne protestált volna a merénylet ellen. A tiltakozás és üdvözlő irások százával érkeznek a szövetséges ellenzékhez. Mindegyiknek ez a refrénje: előre!

Négyülések.

Kézdvásházy helyen vasárnap tartották meg a négyülést, amelyen a következő határozati javaslatot fogadták: 1. Háromszék vármegye szervezett függetlenség és 48-as pártja által összehívott Háromszék vármegyei polgármesteri 1905. november 27-én Kézdvásházyi fötérn tartott négyülése tiltakozik a képviselőház házszabályának Tisza István és czinkostársai által galád merénylettel történt megváltoztatása ellen...

Az ország mellettünk.

Zug, zajlik az egész ország. Az erőszak ellen való tiltakozás hangja mind erősebbé válik. Már alig van helység, a melyik ne protestált volna a merénylet ellen. A tiltakozás és üdvözlő irások százával érkeznek a szövetséges ellenzékhez. Mindegyiknek ez a refrénje: előre!

Sze... veletl me... fejeze k... velték... kíván... a függ... Zozot... érkezett... Tisza-k... ellen kü... erőt és... Zalaeg... velhez... Zalaeg... tartott... a szöv... érdekében... céltól... lést tart... Műnab... hezú... Üdvöz... karok, a... szaksz... és ha... kőzra... Az egy... renhez... levek... Apátia... szövet... szűke... Dr. Kék... Bayer... Bayer... Az egy... gyaú... zati... szőlő... házsz... többs... a magy... ezútt... bizalm... zék... kéri... Bűsz... decem... tartott... egyes... Nagys... Tisz... 1905... Nagyp... Geza... küszö... ségi... Belény... előzet... gellens... fű... szűke... lent, a... visszar... tározot... Pécs... gató... üdvöz... a... flus... műk... Dr. G... Tisza... czis... polg... egyes... és... Pécs... erőt... hód... ká... Zala... jvetel... h... Nagy... önök... den... hazaf... szőlő... és... me... zord... sz... A l... érkezett... Rósa... cs... le... ki... Nagys... ránk... ön... nagyon... czug... Tisza... Kivá... Abeg... T... Az igaz... vőzölj... Bu... A sz... hoinap... a függ... helyisé... A min... minisz... delni... földm... niszter... pester... — W... értesít... miniszter

